

досвід інших країн.

Література

1. Збір та зберігання пуповинної крові, зберігання пуповини: як це відбувається. URL: <https://cryobank.ua/uk/services/blood/> (дата звернення: 30.03.2021).

2. Що таке пуповинна кров і навіщо її зберігати. URL: <https://leleka.com.ua/ua/media-center/article-information/chto-takoe-pupovinnaya-krov-i-zachem-ee-sokhranyat/> (дата звернення: 30.03.2021).

3. Про затвердження Порядку забору та тимчасового зберігання пуповинної (плацентарної) крові та/або плаценти: наказ Міністерства охорони здоров'я України від 10.07.2014 № 481. Дата оновлення: 10.07.2014. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0869-14#Text> (дата звернення: 30.03.2021)

4. Про затвердження Ліцензійних умов провадження господарської діяльності банків пуповинної крові, інших тканин і клітин людини згідно з переліком, затвердженим Міністерством охорони здоров'я: Постанова Кабінету Міністрів України від 02.03.2016 № 286. Дата оновлення: 02.03.2016. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/286-2016-п#Text> (дата звернення: 30.03.2021).

УДК 347.78.01(043.2)

Кохтюк В.А., здобувач вищої освіти
першого (бакалаврського) рівня,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Щербина Б.С., к.ю.н.

ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

У статті 41 Конституції України проголошено: «Кожен має право володіти, користуватися і розпоряджатися своєю власністю, результатами своєї інтелектуальної, творчої діяльності». Таким чином, законодавець закріпив захист права на результати, що виникають внаслідок здійснення творчої діяльності. Значну частину в Цивільному кодексі України займає інститут інтелектуальної власності, норми якого забезпечують реалізацію права особи на результати інтелектуальної та творчої діяльності.

Досить часто самі ж поняття «творча діяльність» та «інтелектуальна діяльність» ототожнюють, але в усякому разі ці дві дефініції не охоплюють одне і те ж.

Відповідно до п. 3 ч. 1 ст. 1 Закону України «Про професійних творчих працівників та творчі спілки»: «Творча діяльність – індивідуальні чи колективна творчість, результатом якої є створення або інтерпретація творів, що мають культурну цінність» [1]. Тобто ознаками творчої

діяльності є оригінальність та суспільно-історична унікальність.

Інтелектуальна діяльність – це раціональна діяльність людини, що відображає діяльність, здійснювану за допомогою раціональних, логічних умовиводів, тобто це така діяльність, яка відображає використання людиною її здібностей раціонального пізнання [2, с. 168].

Тобто за своєю суттю інтелектуальна власність доволі часто виникає внаслідок зайняття творчою діяльністю, оскільки займаючись творчою діяльністю, людина завжди використовує свої раціональні здібності, на відміну від зайняття інтелектуальною діяльністю. оскільки творчий результат – це щось абсолютно нове, що виникло внаслідок поєднання людиною своїх інтелектуальних та творчих здібностей.

Аналізуючи положення Цивільного кодексу України та керуючись основними ознаками результату творчої діяльності, можна виділити дві категорії, що опосередковують відносини у сфері творчої діяльності – художня і технічна. Результатом першої є літературні та художні твори. Результатом технічної творчості – винаходи, торгівельні марки тощо [3, с 98]. Ці два види становлять частину творчої діяльності, оскільки їх результати підпадають під ознаки продукту, який виникає після зайняття творчою діяльністю – оригінальність та суспільно-історична унікальність.

Досягаючи результату творчої діяльності, людина набуває право інтелектуальної власності, яке охоплює особисті немайнові та майнові права. Безумовно, наслідком створення літературного чи художнього твору, які є частиною категорії «художня творча діяльність», є виникнення авторського та суміжних прав, які регулюються відповідним нормативно-правовими актами: Законом України «Про авторське право і суміжні права» та Цивільний кодекс України. Іншою категорією, що становить результати творчої діяльності – технічна. Результат у вигляді створення об'єктів, які підпадають під технічні речі, може створювати правовідносини, які регулюється, наприклад, патентним правом, чи будуть стосуватись права власності на об'єкти промислової власності.

Отже, охорона творчої діяльності здійснюється через норми, що регулюють прав інтелектуальної власності, а також відповідно нормативно-правові акти, які стосуються результатів, які виникають внаслідок зайняття такою діяльністю. Окрім того, у законодавстві варто було б зазначити, які саме результати відносяться до результатів, що виникли внаслідок зайняття творчою діяльністю, а які лише є наслідком інтелектуальної діяльності та надати конкретне відмежування результатів інтелектуальної діяльності від творчої. Адже сьогодні визначення того, що буде належати до результатів творчої діяльності відбувається виходячи із офіційного визначення «творча діяльність», тобто відповідні критерії результату творчої діяльності, але вони не є прямо зазначені у законі, що створює певну проблему.

Література

1. Про професійних творчих працівників та творчі спілки: Закон України від 07.10.1997 № 554/97-ВР. *Відомості Верховної Ради України*. 1997. № 52. Ст. 312. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/554/97-%D0%B2%D1%80#Text>

2. Базилевич В.Д. Інтелектуальна власність: підручник. Київ: Знання, 2014. 671 с. URL: http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis64r_81/cgiirbis_64.exe?C21COM=S&I21DBN=VFEIR&P21DBN=VFEIR&S21FMT=fullw&S21ALL=%28<%2E>A%3ДБАЗИЛЕВИЧ

3. Андрухін М. Право інтелектуальної власності. *Історія та теорія держави та права; філософія права*. 2014. № 43. С. 98.

УДК 341.96(043.2)

Куц К.С., здобувач вищої освіти першого (бакалаврського) рівня, Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Філінович В.В., к.ю.н.

ДІЯЛЬНІСТЬ МІЖНАРОДНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ У СФЕРІ ОХОРОНИ АВТОРСЬКИХ ПРАВ

Необхідність охороняти авторське право та інтелектуальну власність з'явилася практично з моменту створення перших художніх та літературних творів. Необхідність законодавчо оберігати авторство було прописано в Англії, більше двохсот років тому назад.

Історично Великобританія була першою країною, в якій статuti королеви Анни на зорі XVIII століття хоча би якось охороняли права автора. До того діючі керівники держав видавали так названі привілеї авторам літературних творів.

Із розвитком прогресу розвивався й інститут інтелектуальної власності. Тепер свої права захищають й автори телевізійних програм, музичних творів, комп'ютерних розробок.

Вважається, що автор твору має право на отримання контрибуцій, додаткових доходів, загалом винагороди, за використання його твору, відповідно такого характеру правовідносини необхідно охороняти [1].

Станом на сьогодні концепції інтелектуальної власності базуються на правових нормах міжнародних угод, наприклад Бернська конвенція про охорону літературних та художніх творів або ж Всесвітня конвенція про авторське право.

Європейські держави, створюючи Бернську конвенцію про охорону літературних та художніх творів наприкінці XIX століття, керувались тим, що немає необхідності регулювати охорону авторських прав на